

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1513/2005,**annettu 16 päivänä syyskuuta 2005,****neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta annetun asetuksen (EY) N:o 174/1999 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan 1 kohdan ja 31 artiklan 14 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön ulkomaankauppatilastojen ja jäsenvaltioiden välisen kaupan tilastojen maa- ja alueluokituksesta 18 päivänä toukokuuta 2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 750/2005⁽²⁾ muutetaan maakoodeja, joita käytetään myös komission asetuksen (EY) N:o 174/1999⁽³⁾ 15 artiklassa tarkoitetuissa määräpaikkojen määritelmässä. Mainittua säännöstä olisi tarkistettava vastaavasti.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 174/1999 20 artiklassa säädetään, että monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehdyistä sopimuksista johtuvissa kiintiöissä Amerikan yhdysvaltoihin (USA) vietävien tiettyjen juustojen vientitodistukset voidaan myöntää erityismenettelyllä, jolla voidaan nimetä ensisijaiset maahantuojat USA:ssa.
- (3) Tämän vuoksi on aiheellista vahvistaa vientitodistusten myöntämiseksi tietyt kelpoisuusperusteet, joilla varmistetaan kiintiöjärjestelmän joustava toiminta sekä kiintiöiden täysimääräinen käyttö. Todistukset olisi sen vuoksi myönnettävä viejille, jotka voivat osoittaa harjoittaneensa aikaisemmin juuston vientiä Yhdysvaltoihin. Yhteisön markkinaosuuden menettämisen estämiseksi sekä eräiden kiintiöiden arvon lisäämiseksi vaikuttaa lisäksi tarpeelliselta rajoittaa kiintiöiden käyttömahdollisuus koskemaan sellaisia toimijoita, joiden nimeämä maahantuojia on tytäryhtiö. Edelleen jos vientitodistushakemuksissa haetut määrät ylittävät käytettävissä olevat määrät, olisi säädettävä kiintiön jakamisesta jakokerrointa soveltamalla.
- (4) Nykyisestä todistusten myöntämismenettelystä siirtymisen helpottamiseksi olisi tulevaa kautta varten vahvistettava aiempaa joustavampia säännöksiä. Vuoden 2006 osalta olisi hyväksyttävä myös sellaisia hakijoita, joiden nimeämä tuojia ei ole tytäryhtiö, jos nämä hakijat voivat osoittaa vieneensä kyseisiä tuotteita USA:han kunkin kolmen edeltävän vuoden aikana.
- (5) Ottaen huomioon vaikeudet, joita eräät toimijat ovat kohdanneet perustaessaan tytäryhtiötä Yhdysvaltoihin, olisi vuonna 2006 sovellettava siirtymäjärjestelyä siltä osin kun nimetyn maahantuojan edellytetään olevan hakijan tytäryhtiö.
- (6) Aikaisempina vuosina saatu kokemus olisi otettava huomioon vuodeksi 2006 myönnettävien todistusten osalta soveltamalla jakokerrointa, jolla annetaan tietty etusija sellaisille hakijoille, joiden nimeämät ensisijaiset tuojat ovat niiden tytäryhtiöitä tai sellaisiksi katsottavia.
- (7) Jos vähennyskertoimen soveltaminen johtaa 20 artiklan 4 kohdan mukaisesti siihen, että väliaikaisia todistuksia myönnetään alle viiden tonnin määrälle, komissio voi myöntää todistukset arpomalla. Kyseistä säännöstä olisi mukautettava ja säädettävä, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi jaettava pienemmät määrät uudelleen kiintiön tehokkaan käytön varmistamiseksi.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 174/1999 20 a artiklan 8 kohdassa säädetään prosenttiosuuksista, joita sovelletaan täysimääräisiin vientitukimääriin Dominikaaniseen tasavaltaan mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kiintiössä vietäviksi tarkoitettujen tuotteiden vientituen vahvistamiseksi. Avoimuuden, yksinkertaistamisen ja johdonmukaisuuden vuoksi kyseinen säännös olisi poistettava ja lisättävä eriytetyn vientitukimäärän sisältävään alaviitteeseen, joka sisällytetään vastaisuudessa maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien vahvistamista asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdan mukaisesti koskeviin komission asetuksiin.
- (9) Asetus (EY) N:o 174/1999 olisi tämän vuoksi muutettava vastaavasti.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 186/2004 (EUVL L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 558/2005 (EUVL L 94, 13.4.2005, s. 22).

- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

den aikana ja että nimetty maahantuojaja on heidän tytäryhtiönsä.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 174/1999 seuraavasti:

1) Korvataan 15 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vyöhykkeiden määrittämisen seuraavasti:

- a) Vyöhyke I: määräraipan koodit AL, BA, XK, MK, XM ja XS;
- b) Vyöhyke II: määräraipan koodi US;
- c) Vyöhyke III: muut määräraipan koodit.”

2) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Juustojen vienti Amerikan yhdysvaltoihin 1 kohdassa tarkoitetuissa kiintiöissä edellyttää vientitodistuksen esittämistä. Poiketen siitä, mitä 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, todistushakemuksen ja vientitodistuksen 16 kohtaan on merkittävä yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroinen tuotekoodi.

Asianomaiset toimijat voivat erikseen määritettävän ajan kuluessa hakea väliaikaista vientitodistusta 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin seuraavan kalenterivuoden aikana antamalla vakuuden, jonka suuruus on 50 prosenttia 9 artiklan mukaisesti vahvistetusta määrästä ja vähintään 6 euroa 100 kilogrammalta.

Väliaikaisten vientitodistusten myöntämismenettelyn aloittamisesta annetun asetuksen mukaisesti 22-Tokio ja 22-Uruguay nimityksiin kuuluvia tuoteryhmiä ja kiintiöitä koskevien väliaikaisten vientitodistusten hakijoiden on osoitettava harjoittaneensa juuston vientiä Amerikan yhdysvaltoihin vähintään yhden edeltäneen kolmen vuoden aikana.

Väliaikaisten vientitodistusten myöntämismenettelyn aloittamisesta annetun asetuksen mukaisesti 16-Tokio, 16-, 17-, 18-, 20- ja 21-Uruguay, 25-Tokio ja 25-Uruguay nimityksiin kuuluvia tuoteryhmiä ja kiintiöitä koskevien väliaikaisten vientitodistusten hakijoiden on osoitettava, että he ovat vieneet kyseisiä tuotteita Amerikan yhdysvaltoihin vähintään yhden edeltäneen kolmen vuo-

Kiintiövuoden 2006 osalta neljännessä alakohdassa tarkoitettuja tuoteryhmiä ja kiintiöitä koskevien väliaikaisten vientitodistusten hakijoiden osalta ei kuitenkaan edellytetä, että nimetty maahantuojaja on hakijan tytäryhtiö, jos hakijat voivat osoittaa vieneensä kyseisiä tuotteita Amerikan yhdysvaltoihin kunkin edeltäneen kolmen vuoden aikana.

Lisäksi kiintiövuoden 2006 osalta hakijan nimeämää ensisijaista maahantuojajaa voidaan vuonna 2006 pitää tytäryhtiönä edellyttäen, että

i) hakemus oli jätetty

— Tšekissä, ja se koski väliaikaista todistusta juuston viemiseksi Amerikan yhdysvaltoihin HTS:n 4 luvun lisähuomautuksissa 16, 17, 18, 20 ja 25 kuvatuissa kiintiöissä, tai

— Unkarissa, ja se koski väliaikaista todistusta juuston viemiseksi Amerikan yhdysvaltoihin HTS:n 4 luvun lisähuomautuksessa 25 kuvatussa kiintiössä,

— Puolassa, ja se koski väliaikaista todistusta juuston viemiseksi Amerikan yhdysvaltoihin HTS:n 4 luvun lisähuomautuksissa 16 ja 21 kuvatuissa kiintiöissä,

— Slovakiassa, ja se koski väliaikaista todistusta juuston viemiseksi Amerikan yhdysvaltoihin HTS:n 4 luvun lisähuomautuksessa 16 kuvatuissa kiintiöissä;

ii) hakija toimittaa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa hakemus jätetään, asiakirjatodisteet siitä, että hakija on vähintään kolmen vuoden ajan ollut sijoittautuneena uusiin jäsenvaltioihin sekä harjoittanut kyseisen juuston vientiä USA:han kunkin hakemuksen jättämistä edeltäneen kolmen kalenterivuoden aikana;

iii) hakija toimittaa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa hakemus jätetään, asiakirjatodisteet tytäryhtiön perustamisesta Amerikan yhdysvaltoihin koskevan menettelyn aloittamisesta;

iv) hakija toimittaa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa hakemus jätetään, todisteet ensisijaiselle maahantuojalle suunnatusta viennistä hakemuksen jättämistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

Toimijoiden on lisäksi mainittava väliaikaista vientitodistusta koskevassa hakemuksessa

- a) Yhdysvaltojen kiintiöön kuuluvien tuotteiden ryhmän kuvaus Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyin tariffinimikkeistön (Harmonized Tariff Schedule of the United States of America) (viimeisin versio) 4 ryhmän 16–23 ja 25 lisähuomautuksen mukaisesti;
- b) tuotteiden kuvaus Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyin tariffinimikkeistön (viimeisin versio) mukaisesti;
- c) hakijan nimeämän maahantuojan nimi ja osoite Yhdysvalloissa.

Lisäksi hakemuksen mukana on oltava nimetyn maahantuojan todistus siitä, että hänelle voidaan Yhdysvalloissa tuontitodistusten myöntämistä koskevien voimassa olevien sääntöjen mukaan myöntää tuontitodistus 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontia varten.

Kiintiövuoden 2006 osalta väliaikaisia vientitodistuksia koskevissa hakemuksissa on mainittava, onko nimetty maahantuoja hakijan tytäryhtiö tai kuudennen alakohdan mukaisesti sellaiseksi katsottava.”

- b) Korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Jos 1 kohdassa tarkoitettua tuoteryhmää tai kiintiötä koskevia väliaikaisia todistuksia koskevat hakemukset ylittävät kyseisenä vuonna käytettävissä olevan määrän, komissio soveltaa haettuihin määriin yhtenäistä jakokerrointa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä syyskuuta 2005.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos vuoden 2006 väliaikaisia todistuksia koskeviin hakemuksiin sovelletaan jakokerrointa, jakokerroin on niiden hakijoiden, joiden nimeämä ensisijainen maahantuoja on tytäryhtiö tai 2 kohdan kuudennen alakohdan mukaisesti sellaiseksi katsottava, osalta muihin hakijoihin nähden kolminkertainen.

4. Jos jakokertoimen soveltaminen johtaisi väliaikaisten todistusten myöntämiseen alle 10 tonnin määrästä hakemusta kohden, asianomaisen jäsenvaltion on jaettava vastaavat käytettävissä olevat määrät kunkin kiintiön osalta arpomalla. Jäsenvaltion on arvottava 10 tonnin määrää koskevat väliaikaiset todistukset niiden hakijoiden kesken, joille jakokerrointa soveltamalla olisi myönnetty alle 10 tonnin määrä.

Jos erä muodostettaessa jää jäljelle alle 10 tonnin määriä, nämä määrät on jaettava tasapuolisesti 10 tonnin erien kesken ennen arpomista.

Jos jakokertoimen soveltamisen tuloksena jää jäljelle alle 10 tonnin määrä, tätä määrää on pidettävä yhtenä eränä.

Arvonnessa hävinneisiin hakemuksiin liittyvä vakuus on vapautettava välittömästi.”

- 3) Poistetaan 20 a artiklan 8 kohta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen